

שלושת ימי ההגבלה, לענין תספורת ונישואין

פרי עץ חיים שער ספירת העומר פ"ז

מורי זלה"ה לא היה מסתפר מערב פסח עד ערב שבועות כלל ועיקר.
הגהת צמח שם: הטעם שאין אנו נוהגין אבילות, אלא שלא לגלח, השערות הם דינין.

ברכי יוסף סי' תצג ס"ק ו

הרב מהר"י אשכנזי זלה"ה [האר"ז"ל] היה מחמיר כל הז' שבועות שלא להסתפר עד ערב חג השבועות ...
 לכן הנוהגים כמנהג האר"י זצ"ל ראוי להחמיר עד ערב שבועות אם לא על פי סיבה.

מורה באצבע סרכ"א

מנהג שלא לגלח בימי העומר, ולפי דעת רבינו האר"י זצ"ל אינו מטעם אבילות, כאשר כתבו הפוסקים, רק
 יש סוד בדבר. ולפי דעת האר"י זצ"ל צריך שלא לגלח מערב פסח עד ערב חג השבועות. ולפי דעתי כל מאי
 דשרו האחרונים לגלח בראש חדש או אם הם הוא חתן וכיוצא, וביום ל"ג או ל"ד לעומר, הכל אסור ...
 וכשחל יום מ"ט בשבת ראיתי להחסידי המקובל המופלא מהר"ר שלום שרעבי זלה"ה בכ"י שכתב וז"ל,
 ואם חל יום מ"ט בשבת דעתי שלא לגלח בערב שבת, אך הכריחוני לגלח ... וגם אני הצעיר דעתי הקצרה
 שיגלח בערב שבת, אם חל מ"ט ביום שבת, שלא יכנס לחג כשהוא מנוול, וכן עיקר.

שוע"ר סי' תצג

ה' ל"ג ימים, יש אומרים שהם מתחילין מיום ראשון של ספירת העומר ומסיימין בל"ג בעומר, שבאותו
 יום מתו האחרונים של הכ"ד אלף.

לפיכך נוהגין קצת להרבות בשמחה ביום זה, ואין אומרים בו תחנון לפי שבו ביום פסקו למות.
 ואף שמתו מקצת מהם ביום זה, מכל מקום הרי לענין אבילות יום האחרון אנו אומרים מקצת היום
 ככולו, כמ"ש ביו"ד סי' שצ"ה, לפיכך כשנוהג אבילות שעה אחת או פחות ביום ל"ג, דהיינו שמונע
 מלהסתפר עד לאחר שהאיר היום בל"ג, די בכך, ומותר לו להסתפר בל"ג לאחר שעברו משהו מהיום,
 ולישא בו אשה. וכן מל"ג ואילך.

ואם חל ל"ג באחד בשבת נוהגין להסתפר בערב שבת מפני כבוד השבת...

ויש מקומות נוהגין שלא לומר תחנון במנחה של ערב ל"ג, לפי שסומכין שבתחלת ליל ל"ג פסקו האבילות.
 ולכן אין אומרים תחנון במנחה שלפניו ... ולפי מנהגם מותרים גם כן להסתפר ולישא בליל ל"ג (שלפי
 דבריהם אין נוהגין אבילות אלא ל"ב יום).

ו ויש אומרים של"ג ימים אלו מתחילין מיום ב' לחודש אייר ומסיימין בערב שבועות...

ועל פי דבריהם יש נוהגין להסתפר ולישא בכל שלשה ימי הגבלה.

אלא שהם אין מסתפרין ונושאים בר"ח אייר, אלא עד ר"ח בלבד ולא עד בכלל, כדי שיהיו נוהגין אבילות
 ל"ג ימים, שהן מתחילין בר"ח אייר ומסיימין ביום ראשון של ההגבלה, ומקצת אותו יום האחרון הוא
 ככולו. ולכן מסתפרין ונושאים משהאיר יום ראשון של הגבלה ואילך.

ח אף להנוהגין איסור גם עד ר"ח אייר, מכל מקום אם חל בשבת, כיון שיש כאן תוספת שמחה שבת
 ור"ח, יש להתיר להסתפר בערב שבת מפני כבוד השבת.

פסקי הסדור, לפני ובא לציון

גם במנחה ערב ראש חדש וערב חנוכה וערב פורים גדול וקטן וערב ל"ג בעומר וערב ט"ו באב וערב ט"ו
 בשבט אין אומרים תחנון ונפילת אפים.

אגרות קודש ח"ח אגרת ב'תקעא

בכלל טוב יותר אם אפשרי שהחתונה תהיי באסרו חג דשבועות, או בהימים שאחריו, עד חצי חדש
 הראשון דסיון. ואם מאיזה טעם רוצה בדוקא בל"ג בעומר, אזי מפני החילוקי דיעות שיש בזה כמבואר
 באחרונים, יש לעשותה ביום ו', אבל לא בליל אור ליום ו'.

היום יום ג' סיון

כשהסתפרו בימי הגבלה, קודם ערב חג השבועות, לא היתה רוח כ"ק אמו"ר (מוהרש"ב) נוחה מזה.

אוצר מנהגי חב"ד

כשחל ערב חג-השבועות בשבת, נהגו בליובאוויטש להסתפר בערב שבת.